



FVB-22/2011.
(FVB-44/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2011. szeptember 19-én, hétfőn, 16 óra 05 perckor
a Parlament főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, napirend előtti hozzászólások, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4144. számú törvényjavaslat</i>	5
<i>Zsigó Róbert (Fidesz) szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Nátrán Roland helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium) kiegészítése</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások, vélemények</i>	7
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	21
<i>Szavazás a módosító javaslatokról</i>	21
<i>A központi hitelinformációs rendszerről szóló T/4145. számú törvényjavaslat</i>	22
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	22
<i>Szavazás a módosító javaslatokról</i>	22

Napirendi javaslat

1. Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/4144. szám)
(Rogán Antal (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Általános vita, valamint a módosító javaslatok megvitatása)
2. A központi hitelinformációs rendszerről szóló törvényjavaslat (T/4145. szám)
(Rogán Antal (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Általános vita, valamint a módosító javaslatok megvitatása)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Simon Gábor** (MSZP), a bizottság elnöke

Szabó Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke
Zsigó Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
Boldog István (Fidesz)
Fejér Andor (Fidesz)
Földesi Gyula (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)
Tóth Csaba (MSZP)
Balla Gergő (Jobbik)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)
Ertsey Katalin (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) Mágori Józsefnének (Fidesz)
Simonka György (Fidesz) Örvendi Lászlónak (Fidesz)
Spaller Endre (Fidesz) megérkezéséig Varga Gábornak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Nátrán Roland helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelentek

Dienes Katalin (Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hivatal)
Szabó József (Hitelkárosultak Egyesülete)

(Az ülés kezdetének időpontja: 16 óra 05 perc)

Elnöki bevezető, napirend előtti hozzászólások, a napirend elfogadása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a Fogyasztóvédelmi bizottság ülésén megjelent képviselőtársaimat. A mai nap folyamán már másodszor tartunk bizottsági ülést. A mai bizottsági ülésünk keretében az elfogadott házmenetrendnek, a Hárszabálytól való eltérésnek a figyelembevételével az előzetesen, a délelőtti folyamán kiküldött napirendnek megfelelően a következő témákat dolgoznánk fel, napirendi szintű javaslatot ismertetve.

Az első napirend keretében az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat T/4144. számon, Rogán Antal képviselő úr önálló indítványa. Ennek a napirendnek a keretében először az általános vitára való alkalmasságról folytatunk le egy vitát, a végén szavazunk, majd a szavazást követően a módosító javaslatok megvitatása és az arról való döntés meghozatala fog megtörténni. Ez lesz az első napirend.

A második napirend keretében a központi hitelinformációs rendszerről szóló törvényjavaslat T/4145. számon, szintén Rogán Antal képviselő úr önálló indítványa. Hasonló módon fogunk eljárni. A napirend keretében először az általános vitára való alkalmasságot vitatjuk meg, arról döntünk szavazás útján, majd azt követően a módosító javaslatokat vitatjuk meg, és azokról is döntünk. A harmadik napirendi pont pedig az egyebek lesz.

Mielőtt döntenék a napirendről, a jegyzőkönyv kedvéért szeretném jelezni, hogy a bizottság határozatképes, kormánypárti és ellenzéki oldalon is a frakciók képviseltetik magukat, nincsen akadály, hogy a munka megkezdését követően érdemben a munkát le is folytassuk.

Akkor most kanyarodok vissza a napirendi javaslatra. Aki egyetért a napirenddel, kérem, az most szavazza meg! (Szavazás.) Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4144. számú törvényjavaslat

Eszerint haladunk, és az első napirend keretében az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat T/4144. számon, az ehhez kapcsolódó általános vita lefolytatásához kapcsolódó napirendi részt nyitnám meg.

Tisztelettel köszöntöm Nátrán Roland államtitkár urat, és megkérem, hogy a szóbeli kiegészítést az előterjesztéshez tegye meg, azt követően erről egy vitát fogunk lefolytatni. Államtitkár úr, tessék parancsolni, öné a szó!

Elnézést, a jegyzőkönyvet kell korigálnom. Nagyon köszönöm, hogy a kormány képviselőjében államtitkár úr részt vesz, de nem ő az előterjesztő. A vita során meg fogom kérni, hogy mondja el az álláspontját, a kormány véleményét. Az előterjesztő, Rogán Antal képviselő úr jelen pillanatban nem tartózkodik a teremben, ezért szeretném megkérdezni a kormánypárti képviselőket, hogy van-e olyan, aki esetleg az előterjesztő képviselőjében egy pár gondolatot elmondana az előterjesztéshez kötődően. Ezt követően a kormányt fogjuk meghallgatni. Van-e erre igény? (Zsigó Róbert jelentkezik.) Alelnök úr, a helyzetet megmentve, néhány gondolatot szól az előterjesztő képviselőjében, és utána fogom a kormány képviselőjében államtitkár urat megkérni. Köszönöm szépen.

Zsigó Róbert alelnök úré a szó!

Zsigó Róbert (Fidesz) szóbeli kiegészítése

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy röviden az előterjesztő képviselőjében néhány gondolatot mondjak a benyújtott törvényjavaslatról.

Ráadásul különleges helyzetben van a bizottság, hiszen a módosító javaslatokról is ezen az ülésen fog tárgyalni, és az elfogadott Házzsabály-módosítással összhangban a mai ülésen dönteni is fog az Országgyűlés az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról.

Nem gondolom, hogy az időt húzva, a részletekbe kellene belemenni, hiszen a múlt heti parlamenti évadnyitó ülésen a miniszterelnök úr bejelentéseivel összhangban készült el a törvénytervezet, amely az eddigi, már megtett és a Parlament által elfogadott intézkedések után egy következő, a devizahitel-adósok érdekében összhangban lévő javaslatot tartalmaz. Azt kérem a bizottságtól, hogy az általános vitára való alkalmasság tekintetében döntsön úgy, hogy a parlament mai ülésén ezt meg tudjuk vitatni, és még egyszer mondom: a napirendi döntésnek megfelelően el is tudjuk dönteni a kérdéseket. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úrnak az előterjesztői minőségben megtett néhány gondolatát. Ahogy azt a jegyzőkönyv szerint ígértem, államtitkár úrtól szeretném megkérdezni a kormányálláspontot, és utána a frakciók mondhatják el álláspontjukat, illetve tehetnek fel kérdéseket az előterjesztéssel kapcsolatban.

Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó!

Nátrán Roland helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium) kiegészítése

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A bizottság, illetve a parlament előtt lévő törvényjavaslat megteremti a lehetőségét tehát a rögzített árfolyamon történő törlesztésnek, ez svájcifrank-hitelek esetén 180 forint/svájci frank, euróhitelek esetén 250 forint/euró, japánjen-hitelek esetén 200 forint/100 japán jen. Ezek az árfolyamokon tehát azok az ügyfelek, akiknek erre lehetőségük van, végtörlesztést teljesíthetnek. Ezt természetesen a jogszabály nem korlátozza, hogy milyen forrásból teszik meg, ezért általánosságban ennek három forrása lehet.

Egy adós potenciálisan rendelkezhet megtakarítással, akkora megtakarítással, amiből a végtörlesztést teljesíteni tudja. A másik lehetőség, hogy ha a felvett hitel és a még az árfolyamok változásától függően megváltozott összegű hitel, illetve az ingatlan értéke között negatív különbség van, tehát a hitel kisebb, mint az ingatlan értéke, akkor az ingatlan értékesítésével is nyilvánvalóan szert tehet erre az összegre. Egyébként, ha nagyobb a tartozás, akkor is megteheti, hogy az ingatlant értékesíti, és más forrásból szerez annyi szükséges tőkét, hogy ezt az előtörlesztést megtehesse, és értelemszerűen a harmadik lehetőség forinthitel felvétele az ügyfélnek.

Tehát ezzel kapcsolatban a jogszabály-javaslat nem mond semmit, bármilyen forrásból megteheti ezt az adós.

Ennek az oka elsősorban az, hogy a javaslatnak többféle célja van. Az egyik célja természetesen és értelemszerűen a háztartások helyzetének a javítása, tehát szociális, szociálpolitikai szempontok. Ebben az esetben nyilván figyelembe kellene venni a háztartások szociális helyzetét, azonban ez nincs figyelembe véve, azért, mert a másik szempont, ami miatt ez a javaslat az Országgyűlés elé kerül, és ami miatt fontos javaslat, az az, hogy a pénzügyi rendszer stabilitását, illetve a magyar makrogazdasági stabilitást segíti, ha ezt az egyoldalú devizakitettséget csökkenti a magyar állam. Ez mind a bankrendszer, mind a pénzügyi közvetítő rendszer, mind a monetáris politika, mind a költségvetés-politika szempontjából fontos.

Arra szeretném még felhívni a tisztelt bizottság figyelmét, hogy a törvényjavaslat a rögzített árfolyamon történő előtörlesztésen túl tartalmazza azt a szabályozási javaslatot, ami lehetővé teszi, illetve kötelezővé teszi a bankoknak, hogy a forintban felmerülő költségeiket

forintban terheljék az ügyfelekre, magyarul: tilalmazza, hogy a forintban felmerülő költségeiket devizában terheljék az ügyfelekre a bankok.

A harmadik terület pedig, amit a jogszabály-javaslat tartalmaz, az az adósságelengedéshez kapcsolódó adó- és illetékfizetési kötelezettség alóli mentesség. Ebben az esetben, ha ez nem került volna a javaslatba, akkor az történt volna, hogy a mostani árfolyam és a rögzített árfolyam közötti különbséget az ügyfelek nem a bankoknak, hanem az államnak fizetnék meg adó, illetve illeték formájában. Értelemszerűen nem ez a célja a javaslatnak.

Ez a három terület tehát, amely egy jogszabály-javaslatban benyújtásra került, és most a tisztelt bizottság asztalán van.

A másik javaslat, a központi hitelinformációs rendszerrel kapcsolatos javaslat a következő napirendi pont lesz.

Nem is szaporítanám tovább a szót, természetesen a kormány álláspontját tudom közvetíteni: az előterjesztést a kormány az általam elmondott szempontok miatt támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az általános vitára való alkalmassághoz kapcsolódó vitát fogja a bizottság lefolytatni. Kérem képviselőtársaimat, aki kérdéssel kíván élni, megjegyzéssel, illetve a frakció álláspontját akarja elmondani, az tegye meg. Felváltva fogok szót adni ellenzéki, kormánypárti képviselőtársaimnak. Jelentkezés útján Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Tessék parancsolni, képviselő úr!

Kérdések, hozzászólások, vélemények

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy kormányoldáról senki nem szól most még ebben a szakaszban hozzá a vitához. Én inkább kérdésekkel kezdeném, mert vitát gerjesztettünk már eleget a plenáris üléseken is ebben a témában, tehát inkább azt erőltetném, hogy ezt a témát csupaszítsuk le és tisztázzuk azokat a kérdésköröket, amelyek még tökéletesen vitásak. Tehát előterjesztői szemszögből is nagyon-nagyon ellentmondásos számomra, hogy szociális szempontok érvényesítéséről beszélünk, ugyanakkor nem tiszta, hogy ki a célcsoportja ennek az előterjesztésnek.

Tehát ez lenne az első kérdésem, hogy ki az a célcsoport, aki ma, Magyarországon megengedheti magának az egyösszegű végtörlesztést, akinek a kredencben vagy a párna alatt ott van mondjuk 10-20 millió forint, tehát ez tipikusan jellemző momentum a mai Magyarországon, minden második, harmadik emberről elmondható.

Ki és milyen alapon – és ez már a második kérdésem – húzta meg azt a határt, azt a limitet, amilyen hitelösszeg fölött vagy alatt még beleesik az illető ezen lehetőségi körbe vagy pedig már nem? Tehát mi volt a limit meghúzásának az az ismérve, ami végül döntött, és azt mondta, hogy bizonyos hitelösszeg fölött majd a jövőben adott esetben ne lehessen ezt a lehetőséget igénybe venni. Erről közbeszéd forog. Tehát tisztázzuk, hogy akkor ebből lesz is valami konkrétan, vagy pedig ez a későbbiekben várható, hogy kodifikációs szinten is elénk kerül?

A harmadik nagyon fontos kérdésem lenne, hogy milyen árfolyamváltozással számol a kormányzat ezen javaslatcsomag eredményeképpen? Tehát végeztek-e úgynevezett stressztesztet, végeztek-e scenárió-analíziseket azt illetően, hogy milyen forgatókönyvvel és milyen következményekkel lehet számolni egy ilyen esetben? Engem egyáltalán nem riaszt el az osztrák bankok sírása, sőt egy fanyar mosollyal követem ezt az egész folyamatot, remélem, hogy sírnak még jobban is. Egyáltalán nem félünk a jegyzőkönyvtől sem e tekintetben.

Nagyon fontos és adódik a kérdés, hogy ha már itt tartunk és az osztrák bankoknál, akkor államadósság tekintetében ugyan már, miért nem ülünk tárgyalóasztalhoz velük, hiszen ők most éppen attól rettegnek, hogy miattunk bedőlnek a bankjaik, miközben az ő bankjaiknál

körülhatárolhatóan található a magyar államadósság egy jelentős része. Tehát nem képez-e önök szerint ez valamifajta tárgyalási alapot a közeljövőre nézve?

Tudom, hogy elutasítják azt, hogy az államadósság-fizetésbeli kötelezettségeinket bármilyen szinten is újratárgyaljuk, én nem a nemfizetéséről beszélek itt, hanem az újratárgyalásról, tehát egyáltalán a tárgyalóasztalhoz ülésről. Tehát ez továbbra is teljes mértékben elutasított-e? Ez a negyedik kérdésem.

Végül az utolsó, egy záró pedig az, hogy a Magyar Nemzeti Bankkal bármilyen egyeztetés történt-e, hiszen egy nagyon negatív és egy nagyon rossz forgatókönyv lenne az, hogy ha egy kedvezőtlen árfolyammozgás esetén a Magyar Nemzeti Bank kamatot emelne. Ezzel gyakorlatilag a pénzszivattyút felerősítené, mert ez Magyarországot elképesztő mértékben sújtaná, van-e eszköz a kormány kezében azt illetően, hogy a Magyar Nemzeti Bank magyar is legyen, meg nemzeti is végre egyszer, ne csak bank, és végre ne a magyar kormányzati munka ellen hasson, hiszen ennek az egész cselekménysorozatnak csak akkor van értelme, ha az MNB nem vágja haza az önök terveit ezt követően. Tehát milyen garancia van erre, hogy ez nem történik meg?

Tehát ennél az öt kérdésnél megállok, ha ezeket ma tudjuk tisztázni, akkor boldogan megyek vissza a plenáris ülésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szabó Zsolt alelnök úrnak adom meg a szót, aztán majd megint ellenzéki képviselőtársaim közül kap valaki szót. Alelnök úr, parancsoljon, ön a szó!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Két apró tényezőre szeretném a képviselőtársam figyelmét felhívni. Az egyik, hogy hallottam ezt az érvelést bent a Házban is tőled, és szeretnék emlékeztetni a '90-94 közötti időszakra, amikor is az OTP-nél felvett 3 százalékos lakásvásárlási hiteleknel egy 50 százalékos kedvezmény lett adva. Akkor összefogtak, nem a családok, hanem az egész nagy családok. Tehát itt nem arra gondolunk mi, amikor egy ilyen határozatot hozunk, hogy nyilván mindenki tud vele élni, és nem is arra, hogy azoknak a fiatal pályakezdőknek pénzük van, hanem a szülők, nagyszülők ilyenkor össze szokták adni, és menekülnek egy csapdából, ami adósságcsapda.

Nem mindenkinek tudunk ezzel segítséget nyújtani, de úgy gondolom, hogy nagyon sokan fognak ezzel élni. Ez az egyik.

Ez tényszerű érv, 1990-94, annál is inkább, mert én magam is érintett voltam egy ilyen dologban.

A másik tényező a két osztrák bank. Félreértés ne essék, nem védem a bankokat, megkeresték a magukét, tudjuk, hogy mit jelent az, hogy devizaalapú finanszírozás. Tudjuk, hogy a belföldön begyűjtött forintokból volt a devizaalapú finanszírozás is finanszírozva. Tehát ez nem varázspénz, ami külföldről jött be.

Azért kell óvatosan bánni, mert mint a gazdaságban minden, mint egy vízcsepp, ha egy ponton hozzáérek, minden belerezdül. Jelen pillanatban az Erste és az Raiffeisen – hagyományainak megfelelően – a még élő magyar tulajdonú élelmiszeripart finanszírozzák. Erre több példa is van, több konkrétum is van. Ha ő kivonul, akkor nem biztos, hogy bármelyik más bank ezt azonnal át tudja vállalni vagy venni. Egy olyan hatásmechanizmust tudunk elindítani, ami lehet, hogy az egész kártyavár összeomlásához vezet. Attól függetlenül abban pedig maximálisan egyetértünk, hogy ma Magyarországon, miután belföldi pénzről van szó, belföldi bankoknak kellene finanszírozni mindent, ha tőkeerősek lennének és képesek lennének rá. De jelen pillanatban nem tudják ezt biztosítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm alelnök úr megjegyzéseit és észrevételeit. Visszaadom a labdát, van-e az ellenzéki oldalon még szólni kívánó képviselőtársam? Ertsey Katalin képviselő asszony! Szeretném jelezni, hogy egy következő körben magam is szeretnék hozzászólni. Képviselő asszony, öné a szó!

ERTSEY KATALIN (LMP): Köszönöm szépen. Csak egy olyan kérdésem lenne, ami többször elhangzott már a miniszterelnök úrtól és már Lázár János is megismételte, miszerint nem kell aggódni attól, hogy ez megrengeti a magyar bankrendszert, hiszen két bank mögött ma is ott áll a magyar állam.

A kérdésem a következő. Vajon, a magyar állam miből finanszírozza azt, hogy ha esetleg egy bankmentő csomag kell, egészen véletlenül nem az adófizetők pénzéből él-e a magyar állam, és finanszíroz minden olyasmit, amiben kötelezettséget vállal? Egészen véletlenül nem egy későbbi, bármilyen színezetű kormány kontójára tesszük most ezeket a nagy ívű kijelentéseket, hogy megküzdünk a bankokkal? Ki az, aki ma felelősen azt mondhatja, hogy az állam ott áll, ugyanúgy, mint a szocialisták mondták az elmúlt 60 évben, hogy az állam majd jótáll.

Kedves képviselőtársaim! Az állam önök és mi, mindannyian vagyunk, adófizetők. Nem látom azt, hogy ez miért nyugtatna meg bárkit, hogy az állam ott áll két bank mögött, azt ugyanúgy mi fogjuk megfizetni. Várnám a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kormánypárti oldalon van-e képviselőtársam, aki hozzá kíván szólni? Dr. Horváth Zsolt képviselő úr, őt követően az első körben én magam jelentkeznék szólásra.

Először megadom a szót Horváth Zsolt képviselő úrnak. Tessék parancsolni, képviselő úr!

DR. HORVÁTH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én igazából csak egy rövid reagálást szeretnék a jobbkios képviselőtársamnak mondani, és az is csak egy kérdés lenne. Én nem nagyon értem, hogy miért kellene felső limitet szabni ebben az ügyben. Tehát hogy egy bizonyos felvett összeg fölött ne lehessen élni ezzel a lehetőséggel. Ennek látom értelmét abban az esetben, hogy ha valaki szociális segílyt vesz igénybe, hogy egy bizonyos jövedelem fölött ez nem jár, ez egy természetes történet. Ez szerintem sokkal inkább egyoldalú szerződések sorozata és egy felelőtlen hitelezés-politika kialakításának a következménye és azt gondolom, hogy itt mindegy, hogy mekkora az összeg. *(Z. Kárpát Dániel: Nem erre gondoltam.)* Akkor én értettem félre önt, de én azt gondolom, hogy nem volna helyes egy ilyen felső határt behúzni.

Nem ismerem természetesen a kormányzat szándékait, hogy hogyan fog reagálni erre a javaslatra, én a személyes véleményemet mondom, szerintem felesleges egy ilyenben gondolkodni.

A másik pedig: ha megkérdezik, hogy hogyan fogják ezt az emberek elötörleszteni, én nem értek egyet önnel, hogy nagyon kevesen tudják igénybe venni. Azt gondolom, hogy ahogy képviselőtársam mondta, és a mi családunk is annak idején élt azzal a lehetőséggel az Antall-kormány alatt, hogy jó értelemben véve lesöpörtük a saját padlásunkat és mindent megtettünk azért, hogy valahogy a kedvezményes lehetőséggel éljünk és megszabaduljunk egy akkor, a változás kapcsán egy lényegesen magasabb kamattehertől, és még a korábról hozott kedvezményes kamatozással fizesse ki.

Azt gondolom, hogy lesznek ilyen családi összefogások. Másfelől már sokszor elmondtuk, el fog indítani egy forinthitelezést Magyarországon, mély meggyőződés, ami esetenként lehet, hogy csak egy kicsivel lesz olcsóbb, mintha folytatták volna a svájci frank alapú hitelüket az emberek, de mindenképpen sokkal biztonságosabb és sokkal kisebb

kockázatot rejt a családokra nézve, aminek nem melleleg következménye, hogy a magyar államháztartásra is kedvező hatása van.

Képviselő asszonynak pedig nem az én tisztem, majd a kormány el fogja mondani a véleményét. Egyfelől nem gondolnám, hogy olyan nagyságrendet ér el a folyamat, amely megingatná az osztrák bankokat, illetve a külföldi bankokat. Izgalom pedig nyilván mindig van, hiszen ha valakinek már a zsebében gondolt és tudott nyereségét próbálják lecsökkenteni, az érthető módon ennek nem örül, és az eszközök, amelyek a kezében vannak, azokat meg fogja próbálni megmozgatni. Ugyanakkor azt gondolom, hogy banki körökben is ismert az az álláspont, amit talán lehet, hogy nem ismernek hangosan el, de ismert az az álláspont, hogy ilyen mértékű kockázatra maguk a bankok sem számítottak. Ez a 180 forint az én információim szerint, ami mondom még egyszer: banki ismerőseimtől, bankban dolgozó vezetőktől származik, ők maguk is 180 forintos árfolyamot számoltak akkor, amikor még 150-egynéhány, 160 forint körül kezdték meg a hitelezést. Ez a 180 forint volt, amire megvizsgálták az adósokat, a legtöbb bank. Ebből adódóan azt gondolom, ők maguk is úgy számoltak, hogy ez lesz a kockázatnak az a felső határa, amit még vállalni kell.

Maguk banki szakemberek is elismerik, hogy ha nem hagyták volna, akkor megosztották volna a kockázatot. De miután Magyarországon hagyták, hogy a bankok a kockázatot ne osszák meg az adósokkal és egyoldalúan módosítsák a szerződéseket, ennek következtében megtették, ami megint érthető, a tőkének az a természete, hogy addig a határig megy el, ameddig lehet, és a mindenkori kormányzatnak kell a határokat megszabni. Nyilván nem fog örülni annak, ha a határokat visszább tesszük.

Én nem gondolom egyébként azt, hogy emiatt a bankrendszer összeomlana, még egyszer mondom: nem éri el azt a nagyságrendet. Ráadásul a magyar adófizetők a bankrendszert egyszer már kihúzták a csávából, amikor helytálltak, többször, de most a legutóbbira gondolok. Ennek következtében azt gondolom, hogy nem reális az a veszély, amit ön mond. Ha mégis így van, és ilyen megtörténne, akkor az szintén, miután kapitalizmust építünk, így döntött az ország, a kapitalizmus pedig a bankokra alapul, amit a kövér macskának is szoktak nevezni, nem tudunk mit csinálni, ha így adódik, akkor megint meg kell etetni. Ez a válasz rá. De még egyszer: ez a saját véleményem, majd a kormány álláspontját meghallgatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ahogy azt jeleztem, magam is néhány kérdéssel, megjegyzéssel szeretnék élni, aztán úgy látom, hogy még egy második kör is lesz lehetőségként a dologból, ezt majd eldöntjük. A Házsabály értelmében kérem alelnök urat, hogy vegye át az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Elnök úr, öné a szó!

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Az előterjesztésnek vannak nagyon komoly belső ellentmondásai. Az ellentmondások minden vitából, minden alkalommal kiderülnek, mert egyfelől azt halljuk, hogy ez egy reális megoldás a devizahitelezés terén, a devizahitelek érintő problémában, a másik oldalon pedig azt halljuk, hogy ez nem az igazi, a bankokat vagy a pénzvilágot vagy bárkit veszélyeztető veszély, talán sugalmazva azt is, hogy a lehetőséggel élők köre nem lesz akkora, hogy ez egy komoly problémát jelentsen.

Ez a belső ellentmondás végigkísérte az elmúlt hetekben a vitáinkat is. Ezért szerintem öntsünk tiszta vizet a pohárba, van-e arra elképzelése az előterjesztőnek, a kormánynak, hogy mekkora körön fog segíteni ez a javaslat, ki az érintetti kör? Ezt képviselőtársam úgy fogalmazta meg, hogy ki a célcsoport, én azt mondanám, hogy ki az érintetti kör?

Elég alaposan végigolvasva az elmúlt napok elemzéseit, különböző megnyilvánulásait, itt ilyen 3-10 százalék között becsülgetik az érintetti kört nagyságrendben, elemzőktől függően. Bármekkora számmal is dolgozunk, az látszik, hogy valójában ez biztosan nem a végállomás a devizahiteleseknek az ő problémájuknak a megoldásában, mert ha csak a számokat nézzük, és javasolom az egyik gazdasági hetilap e heti számát, nagyon precíz információk vannak benne. Ha csak a számokat nézzük, akkor ma 1,3 millió élő szerződés, 6500 milliárd forintnyi jelzálogfedezetű lakossági hitelben testesül meg, ebből 4900 milliárd forint devizahiteles.

Ma van 300 ezer késelemben lévő szerződő fél, és 142 ezer szerződés esetén ez pedig már a 90 napot is meghaladó. Hasonló adatokat egyébként államtitkár úr mondott a bizottsági ülésünkön. Azt mondják az elemzők, hogy nem zárható ki az sem, hogy az év végére a teljes állomány 15 százaléka legyen a nem teljesítő. Ez 1000 milliárd forintnyi hitel után megjelenő problémát jelent.

Tehát azért szeretnénk látni, hogy itt hogyan van.

A második kérdéskör, hogy az előterjesztésben megfogalmazott lehetőségeken túl, ha ez nem minden devizahiteles problémáját oldja meg, márpedig láthatólag ez így van, leginkább azokét, akik valamilyen mozgósítható – ezt képviselőtársaim nagyon precízen mondták – jövedelemmel vagy tartalékkal vagy hitelfeltevő képességgel rendelkeznek. Mi van azokkal, akik ebbe a körbe nem kerülnek bele? És ez a devizahitelesek többsége, akik nem tudnak élni ezzel a lehetőséggel, vagy azért, mert a család erőforrásai nem teszik lehetővé, vagy azért, mert a hitelfeltevő képességük nem éri el azt a szintet, hogy egy másik bank hitelt adjon nekik, no pláne, ha még az a sajnálatos eset is megjelenik, hogy ma már a hitele nagyobb, mint a fedezetül beadott ingatlan. Ebben az esetben mi történik? – ez a kérdésem. Van-e erre gondolkodás.

Illetve van még egy nagyon érdekes felvetés. Az igazságosság jegyében, mert ezt sokszor hallottuk az elmúlt időszakban, azokkal mi van, akik már nagyon nehezen, fogcsikorgatva, az elmúlt hónapokban visszafizették magasabb árfolyamon a hitelüket, azok mondjuk például megkapják-e ezt a különbözetet? Mondjuk, ha a tegnapi nappal lezárólag visszafizették a hitelt, megkapják-e ezt? Mostanság van példa a visszamenő törvénykezésre, ebben az esetben esetleg ez a típusú méltányosság a visszamenő jogszabályalkotásban testet tudna-e ölteni, hogy aki mondjuk záros határidőn belül visszafizette egy emelt árfolyamon, az visszakapja-e a különbözetet vagy nem?

Szeretném, ha valamilyen módon minősítenék vagy megválaszolnák ezt a kérdést.

Sok minden más mellett ezek is azok az okok, ami miatt a mi viszonyunk is rendkívül ambivalens ehhez az előterjesztéshez. Azt látjuk, hogy a devizahitelesek egy részén talán tud segíteni, de ez a rész – de erre majd államtitkár úr, vagy aki tud precíz információ alapján ezt a nagyságrendet megmondani – túl kevés az egészhez képest, miközben pedig azt az érzetet kelti az előterjesztés, hogy ez maga megoldja a devizahitelezés problematikáját.

Ezért ez a fajta belső ellentmondás végigkíséri az előterjesztést.

Köszönöm szépen, hogy én is kérdéseimmel hozzájárulhattam a közös gondolkodáshoz.

ELNÖK: Kérem, hogy vegye vissza elnök úr az ülésvezetést.

(Az ülés vezetését Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Látom, hogy van kedv még kérdésre. Fejér Andor képviselőtársamnak láttam a kezét, és nem tudom, hogy van-e még olyan képviselő, aki szólni kíván. *(Többen jelentkeznek.)* Csak felpörgettük a kormányoldalt is, rendben van. *(Derültség.)*

Fejér Andor képviselő úr! Azt kérem időlimitünknek, hogy negyed 6-ig mindent le kell zárni, mert vissza kell menni határozathozatalra. Képviselő úr, parancsoljon!

FEJÉR ANDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Természetesen, az, hogy ha az ember nem akar hozzászólni, nem azt jelenti, hogy az adott témával kapcsolatosan nincsenek gondolatai, csak azt gondolja az ember, hogy ha gyorsabban pörgünk, attól még nem biztos, hogy kevésbé vagyunk hatékonyak, de természetesen vannak olyan dolgok, amelyek elhangzanak és az embernek nemcsak egyszerűen elmennek a füle mellett, hanem megpróbál gondolkodni.

Eljátszottam azzal a gondolattal, hogy mi történt volna, ha mondjuk 2004-2005 óta évente 3-4 olyan intézkedés bekövetkezett volna, amely a devizahitelek problémáját megpróbálta volna kezelni. Ha odaérkeztünk volna, nem lenne a devizahitelekkel gondunk, mert megoldottuk volna ezeket a problémákat.

Ma, de tegnap sem mondta, és nem is állította senki azt, hogy ez a javaslat megoldja mindenkinek a problémáját. De van egy olyan réteg, amelynek a problémáját mindenféleképpen meg fogja oldani, és természetesen nem azokét, akik mondjuk a múlt héten vagy tegnap kifizették a felvett devizahitelüket.

Elnök úr, engedje meg, hogy sajnáljam azokat, akik tegnap fizették be. Nem árt, ha az ember a földön él, és valamilyen szinten megpróbálja felvenni a környezetének a rezonanciáját annak érdekében, hogy ne tűnjön holdon kívülinek, mert meggyőződésem, hogy arra, aki tegnap vagy múlt hét pénteken fizette be, arra úgy néztek rá, mintha egy más világból érkezett volna, mondjuk egy ufó jelmezében.

Persze, tudjuk, hogy számos olyan probléma van, amely megoldásra vár még, és ezt a kormány, miniszterelnök úr személyesen elmondta múlt hét hétfőn, amikor felvázolta, hogy a jelenlegi, vélhetően százezres hitelfelvételt érintő probléma megoldásán túl további intézkedésekre van szükség, illetve további intézkedések sorozata várható.

Az, hogy a kormány esetleg milyen forrásokból tud garanciát vállalni a hazai bankok esetében, az természetes, hogy a kormánynak ki kell nyilvánítani azon szándékát, amely megnyugtatja a piacokat, képviselő asszony, és a kormánynak nincs saját pénze, hanem a mi pénzünk, valamennyi adózónak a pénze, tehát azt gondolom, hogy ezzel nem fedeztük fel azt a bizonyos fehéret a tyúktojásban.

Én csak üdvözölni tudom, hogy egy nagyon keménynek tűnő, és egy nagyon merész megoldási javaslatát a frakciónak a kormány saját magáévá tette, és megpróbálja azokat a jogi kereteket megalkotni, illetve azt a jogi segítséget megadni a frakciónak ahhoz, hogy annak a maradjunk 100-200 ezer hitelkárosultnak, illetve a hitelét esetleg vért izzadva visszafizetőnek lehetőséget biztosít a devizakölcsönének a visszafizetésére. Még akár olyan áron is, hogy ha ne adj' isten sikerül még az ingatlan árának egyharmadát, esetleg felét megmenteni és abból egy szerényebb méretű, de még lakhatási feltételeket biztosító ingatlan vásárlására fedezetet nyújtani, azt javaslom, hogy inkább gondolkodjunk közösen ebben a témában, és próbáljunk meg segíteni a kormánynak olyan javaslatok megfogalmazásával, amelyek megvalósíthatóak és amelyek finanszírozhatóak, másfelől pedig nem veszélyeztetik az ország stabilitását.

Én mindenféleképpen köszönöm azoknak, akik ezt a gondolatot felvetették, és azt gondolom, hogy mindenféleképpen egy közös gondolkodásra komolyabb, biztos alapokat adhat.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További kérdések, illetve megjegyzések? Spaller képviselő úrnak adnám meg a szót.

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Ilyenkor látszik az, hogy mekkora bajban van ez az ország, amikor megtesszük ezeket a hatalmas lépéseket.

Önmagában, ha megnézzük, hogy mondjuk az államadósság eddigi csökkentése mekkora lépés volt, a közszférában a pazarló gazdálkodás megszüntetésére tett lépések, amelyek szintén százmilliárdokat hoztak, az önmagában mekkora lépés. Ez a lépés, amit most tervez a kormány megtenni, ez is önmagában egy hatalmas lépés.

Minden korábbi kormányzati ciklusban, ha két-három ilyen lépés összesen jutott a négy évre, akkor azt hiszem, nyugodtan mondhatjuk, hogy sokat mondunk. Ehhez képest azt látjuk, hogy Magyarország persze, egy picit mindegyik lépéstől stabilabb lesz, egy picit jobb lesz talán a megítélésünk, de önmagában egyik sem oldja meg, és ezek összessége sem oldja meg azt a hatalmas problémát, amibe az ország került, és itt csak nézek elnök úrra, amit tulajdonképpen örököltünk.

Ez az egyik, hogy lássuk be, hogy mekkora bajban van ez az ország. Azt gondolom, hogy ebből ez egy kifelé vezető út.

A második: megértéssel hallgattam, hogy azt mondták sokan, hogy az osztrák bankrendszert be fogjuk dönteni. Én csak javasolom mindenkinek, hogy nézze meg, hogy mekkora az osztrák, a francia és a német bankrendszer kitettsége mondjuk a görög adósság kapcsán. Szerintem ha valamiért okuk van aggódni, akkor az sokkal inkább okot ad aggodalomra, mint mondjuk a magyar gazdaság. Ez egy évvel ezelőtt még nem pont így volt.

Végül, nézzük meg azt, hogy tulajdonképpen hová is akarunk eljutni. Oda, hogy legyen hitelezés Magyarországon, oda, hogy alacsonyabbak legyenek a kamatok, kisebb legyen az ország devizakitettsége, és ne csak az államadósság csökkenjen, hanem az emberek, a magánszemélyek eladósodottsága is.

Ha ide akarunk eljutni, akkor az a kérdés, hogy ez a lépés ebbe az irányba vezető út-e. Szerintem a szavazáskor meg tudjuk adni erre a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Úgy látom, hogy Földesi Gyula képviselő úr jelentkezett, aztán egy-két reagálásra adok lehetőséget, nem is a nagy vita kedvéért, de legalább azért, hogy itt tudjunk reflektálni dolgokra, és utána zárjuk ezt a kört. Utána pedig Boldog István képviselő úr az első körben jelentkezett. Képviselő úr, parancsoljon!

FÖLDESI GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A fiatalos lendület, a fiatalos hév egy ideig lappang az emberben, de eljön az a határ, amikor ki kell bontakozni, és ezt az elnök úrnak sikerült elérnie a kérdéseivel.

Már hosszú ideje hallgatom a frappánsabbnál frappánsabb kérdéseit, hozzászólásait az elnök úrnak, és ez a mostani kérdéssorozat is egy frappáns kérdéssorozat volt. Jó hosszú volt, de hiteltelen. Jobb lett volna, ha ezek a kérdések annak idején, 2002-t követően fogalmazódtak volna meg az MSZP-ben és az elnök úrban...

ELNÖK: Ez egy jó hosszú vita lesz. *(Derültség.)*

FÖLDESI GYULA (Fidesz):... és akkor talán nem jutott volna ide 1 millió 300 ezer ember, ahová jutott, és ennek a lelki terhét önöknek kell viselniük.

A másik dolog: én Budapest XX. kerületéből érkeztem, ami nem a leggazdagabb kerületek közé tartozik, és ott nagyon sokan örülnek annak, hogy van egy ilyen megoldás, egy lehetőség. Én is meg tudom erősíteni azokat a visszajelzéseket, hogy a család ilyenkor összefog, a nagy család ilyenkor összefog, és inkább összedobják a pénzt és inkább családon belül tartoznak, mint a bankoknak.

A harmadik pedig: szerintem a bankokért annyira nem kellene aggódni, nem kellene aggódni azért, hogy most itt csődbe mennek vagy nem mennek csődbe, azért megéri nekik itt lenni, ebben az országban, még így is jól élnek, úgyhogy azért a bankokat annyira ne féltsük. És abból a világból, abból a földön kívüli világból, amiből sokszor ilyen liberálisan próbáljuk

megközelíteni a dolgok menetét, abból egy kicsit ki kellene zökkenni, és az emberek közé menve, meghallgatni az ő problémáikat. Köszönöm, csak ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Igazán köszönöm, képviselő úrnak. Én is jelentkeztem, képviselő úr, nyugodtan, jó vita lesz ez, látom én. Boldog István képviselő úr, parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, nagyon örülnek most vidéken az emberek, főleg a munkásemberek, mert nagyon gazdagok lettek. Hallgatva itt az ellenzéki hozzászólásokat, itt mindenki gazdag lett ebben az országban. El kell mondanom önöknek, hogy ez abból adódhat, hogy nagyon kevés ellenzéki képviselő jött egyéni választókerületből, és így nem találkoznak az emberekkel. Ezek szerint az a kettő, aki onnan jött, lehet, hogy ők sem ezek szerint, mert Budapestről vannak ők is.

Az a helyzet, hogy az elmúlt napokban, miután sikerült a választókörzetemben szokás szerint körbemenni, elég sokan megkerestek ezzel a problémával, és nagyon örülnek neki. Meg kell mondanom őszintén, hogy a bruttó százezer forintot kereső karbantartó nagyon örül neki, van egymillió forint tartozása, és a családdal össze fogják dobni. Sőt, már annak is utánajártak, hogy a helyi takarékszövetkezet ad nekik 10-12 százalékos kamatra forinthatelt, hogy kiváltsák a hitelüket.

Tehát azt gondolom, hogy ez még mindig jobb, mint az, hogy most egy bizonytalan devizahitelre fizetnek.

Tehát örülök neki, hogy önök gazdaggá tették a magyar vidéket a szavaikban, de inkább azt javasolnám, hogy néha utazzanak le és nézzenek ott szét, mert az nem elég, hogy valakit gazdagnak nevezünk. Azt gondolom, hogy ha a 100-300 ezer családon tudunk segíteni ezzel a mentőcsomaggal, az már nagyon sokat jelent, az nagyon sok állampolgárnak segít. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársaimnak ezt a szakmai vitát elősegítő néhány megszólalást. Szeretném felajánlani a lehetőséget, hogy legyenek rövid reflexiók második körben, majd utána először az előterjesztő képviselőjében jelen lévő alelnök úrnak fogok szót adni, utána pedig az elnök úrnak. A második körhöz viszonyítva pedig úgy látom, hogy többen élnék azzal a lehetőséggel, hogy néhány felejtethetetlen megjegyzést tegyünk az elhangzottakhoz.

Először Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak szeretném megadni a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Igyekszem röviden és visszafogottan reagálni. Komolyan gondolja azt, kedves képviselőtársam, amit elmondott? Erre büszkék? Egy kétharmados felhatalmazással egy újabb padlássöprésre büszkék? Az, hogy ezentúl nem egy család fog gallyra menni a tartozások miatt, hanem majd összedobják, és majd hárman mennek tönkre? Gratulálok!

Ehhez aztán kellett a kétharmados felhatalmazás. Óriási östehetség is kellett volna. Itt ahhoz kellett volna bátorság, hogy végre összeszedjék magukat, szembeszálljanak a bankrendszerrel, mert ez az előterjesztés és az összes többi, ami előttünk van, mit csinál? Érintetlenül hagyja a bankok extraprofitját, a luxusprofit egy részéhez hozzáér, de azzal a 180-as törlesztéssel is kimondhatjuk, lehet ezen mosolyogni, csak önök el fognak tűnni ennek következtében, és azok jönnek vissza, akik a probléma nagyját 2008-ra összehozták, mert 2007-ben, 2008-ban szaporodott fel akkorára a devizahitel-állomány, hogy kezelhetetlenné vált a helyzet.

De a megoldást az jelentette volna, hogy ha ezen év tekintetében hozzányúltunk volna, tehát lenne következménye az egésznek a bankrendszerre nézve. Nincsen következménye az egyoldalú szerződésmódosításoknak. Nincs következménye az áthárításoknak sem,

minősítetten egy magyar devizahiteles 1,5-2 százalékkal többet fizet, mint egy lengyel. Lehet a fejüket ingatni, ez minősítetten így van, MNB-s adatok is alátámasztják. Ez azért van így, mert áthárítják a kölönadó, és önök ezt hagyják, és nincs az asztalunkon egy előterjesztés arról, hogy ezt bármilyen úton-módon megakadályozzák, és annak sem lett következménye, hogy késedelmi kamatokkal, sok esetben évi 30 százalékot elérő, már-már büntetőkamatba hajló késedelmi díjakkal sarcolták a bankok több mint tíz éven keresztül az embereket. Az, ami előttünk van, nem oldja meg ezt a helyzetet, nem nevezi meg a felelősöket. Segít egy szűk körnek, és mi meg is fogjuk szavazni, még a sürgős kihirdetést is. Tökéletesen egyetértünk a diagnózisban, csak a terápiában nem értünk egyet.

Én nem az itt ülő képviselőket hibáztatom, komolyan nem, tudom, hogy nagyjából ugyanúgy látjuk a világot, de azt is látom, és erre kérek mindenkit, hogy erre azért ne legyünk olyan büszkék, mert kétharmaddal lehetne egy kicsit többet is, és akkor még mehetnénk tovább az államadósság kérdéskörében, hogy idén több mint 3000 milliárdot kellene az IMF-nek, az EU-nak fizetnünk. Miért nem fordult meg senkinek a fejében az, hogy tárgyalóasztalhoz ülünk ezekkel? Miért olyan ördögtől való gondolat ez? Egy kétharmados felhatalmazás pont azt tenné lehetővé, hogy a keretekből kiszakadva, végre megtegyük ezeket a lépéseket. Mi kell még, száz százalék vagy száztíz százalék? Nem lehet, mert nincsen ennél följebb, ez a mostani társadalmi felhatalmazás pont elég lenne ahhoz, hogy változtassunk a kereteken.

Én nagyon nagy elkeseredéssel tapasztalom, hogy itt szinte a felszólalók egymás után egymást erősítették és győzték meg arról, hogy ilyenek vagyunk, ilyen tőkések vagyunk, és odateszünk a nemzetközi bankrendszernek, nagyon jók vagyunk. Csak a gond az, hogy a magyar emberek ezt nem így gondolják.

Személyeskedésig nem kívánok elmenni, és nem kívánom visszadobni a labdát, hogy pénteken mondjuk Miskolcon a devizakárosultak által szervezett tüntetésen mennyire nem így gondolták, és hová kívánták a Fidesz-KDNP-kormányzatot. A devizahitelesekért folytatott országjárásom 26 állomásán sem úgy szokták ezt gondolni, hogy annyira jó, amit a kormányzat csinál. Egyetértek azzal, hogy mindenki menjen el a választókerületébe. Én azért nem jöhettek egyéni győzelemmel választókerületből, mert ha a Fidesz-logó alatt egy slusszkulcsot raktak volna a plakátra, akkor a slusszkulcs nyert volna az élő emberrel szemben. Ezt önök ugyanolyan jól tudják, mint én. Ez a választási rendszer sajátsága.

A lényeg az, hogy a viszontválasz körben erre megkapom majd a magamét természetesen, de ettől függetlenül én a saját választókerületemben, ahol élek, ugyanúgy figyelemmel követem ezeket az eseményeket, és ne hagyják magukat megtéveszteni azáltal, hogy csak a saját szimpatizánsaik jeleznek vissza. Van egy másik Magyarország is, ne veszítsék el annak a bizalmát, mert akkor azok jönnek vissza, akiknek a helyzet nagyját köszönhetjük. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ebben a körben én is szeretnék csak néhány megjegyzést tenni.

(Az ülés vezetését Zsigó Róbert, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Parancsoljon, elnök úr!

SIMON GÁBOR (MSZP): Ebben a körben én is szeretnék csak négy kérdéskörben megszólalni. Az egyik a kérdéseim.

Az a kérdésem, képviselőtársam, hogy vajon, mekkora körön segít az előterjesztés. Provokatív volt és felizgató, akkor őszintén szólva ennél statisztikaibb jellegű kérdést már nehezen tudok feltenni, minthogy az avatott előterjesztői és kormányzati szereplőtől

megkérdem, hogy véleményük szerint mekkora az a kör, akin segít. Önök most mondtak 300 ezret. Én szívesen kötök bármelyikőjükkel fogadást, hogy 300 ezernél kevesebb lesz az, akin ez segíteni fog. Bármennyiben fogadok, képviselő úr. Ha úgy gondolja, tegyék ide be az egyéves fizetésünket, ha 300 ezernél több lesz vagy annyi, akkor ön viszi az enyémet, ha kevesebb, akkor én viszem az önét. Ez az első dolog.

A második megjegyzésem, és még mindig várom azt, hogy ebben van-e valami válasz. A probléma keletkezése, nem megyek bele abba a csapdahelyzetbe, hogy az eddig körülbelül öt alkalommal megvitatott kérdés, amiben láthatólag nem értünk egyet, hogy mikor keletkezett a probléma, mik voltak ennek a kiváltó okai, és mi ennek a következtetése. Erre ha jól tudom, akkor egy eseti parlamenti bizottság is fel fog állni, amely nem a devizahitelezés jelenével és jövőjével fog foglalkozni, hanem azzal, hogy kik a felelősök. Helyes. Én a múltkor is elmondtam, hogy nagyon bízom abban, hogy az akkori jegybankelnök és az akkori PSZÁF-elnök neve ott lesz majd a listán, amikor a felelősöket meg fogjuk keresni és találni.

Ehhez csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy 2004-ben és 2005-ben nem volt a devizahitelezéssel probléma, 2008-ban jelent meg ez a probléma, a világgazdasági válság kapcsán, és bármennyire is idegesíti önöket, de ma egy parlamenti interpellációban elhangzott, hogy 180 forintos svájci franknál történt a kormányrúd átadása. Lehet azt mondani, hogy közben ilyen vagy olyan lépéseket kellett volna tenni, és ebben lehet, hogy önöknek igaza van, nagyon méltányos szeretnék ebben lenni, de ma azt mondani, hogy ott minden probléma megkeletkezett, és azóta minden rendben van, én is azt mondom, hogy akkor menjenek ki az emberek közé, és beszélgessenek velük.

Képviselő úr, én járok vidékre, higgye el, hogy elég sok devizahiteles fórumon vettem részt az elmúlt időszakban. Önökkel ellentétben én még a devizahitelesek képviselőikkel is szoktam találkozni, és ők ezt nem így látják, más erről a véleményük, de nyilvánvalóan majd egyszer lesz egy mérési pont, amikor eldől, hogy ki, mit gondol erről. Nem szeretnék most ebbe a vitába belemenni, hiszen ez az előterjesztés nem is erről szól, hogy megvitassuk ezt a dolgot, és mindenkinek igaza van ebben a kérdésben, úgy látom.

Az utolsó előtti megjegyzésem, mert tényleg felpizskáltuk egymást. Azért, mert valamit nem úgy hívnak, az még nem biztos, hogy nem az. Azért, mert önök a banki válságadót vagy bármi mást így vagy úgy neveznek, azért azt még az embereken szedik be. Ha megnézi otthon mindenki, hogy hogyan változott a kondíciója mondjuk a számlához kötődő tranzakciónál, akkor viszonylag gyorsan rá fog jönni, hogy ott egy adott pont után lényegi változások történtek. Ha megnézzük azt, amit Z. Kárpát Dániel képviselő úr mondott, ami több elemzésben – nem politikusok elemzésében – jelent meg, Magyarországon 1,5-2 százalékkal magasabb a kamat, mint a környező országokban, akkor ennek is biztosan van oka. Itt ugyancsak ebben az újságban olvastam, nem én írtam, nem én mondtam, tessék elolvasni, kiszámolják elemzők, hogy ez pontosan körülbelül annyi, mint a banki válságadó általi összeg, amit kivetettek a bankokra, körülbelül annyi jön vissza ezen az ágon a bankoknak.

Tehát azt szeretném mondani, hogy ebbe a vitába ne menjünk bele, én őszintén úgy gondolom, hogy nemcsak a szavak mindent betöltő mágikus erejével, hanem néha a valós élet realitásával is szembesülnünk kell.

Az utolsó megjegyzésem: mi tettünk egy módosító indítványt ehhez, annak nyilvánvalóan az elfogadása vagy el nem fogadása is egyfajta viszonyulás ebben a kérdésben. A frakcióvezetőnk a hétvégén megtette ezt a módosító indítványt, az önök frakcióvezetője erre kedvezően reagált, azt mondta, hogy ezt támogatni fogják, nyilvánvalóan majd a szavazásnál el is dől. Ez a mi egészhez való viszonyunkat is befolyásoló eleme ennek az előterjesztésnek.

Elnézést kérek, hogy én is így reagáltam, nem szoktam ilyen szakmai vitákba belemenni, de természetesen a vita vitát von maga után. Én helytálló, negyed 6-ig kellene

befejeznünk, de azt gondolom, hogy ha néhányan később érünk vissza a plenáris ülésre, az nem fog problémát okozni ilyen szempontból. A vita itt kell hogy elrendeződjön. A magam részéről nem szeretnék a továbbiakban hozzászólni, hacsak nem szükséges, és javaslom, hogy aki még szólni kíván, tegye meg, szót adok, de vegyük figyelembe, hogy még egy napirendünk van, ami szintén idekötődik, és még a módosítókról is kell dönteni.

Szabó képviselő úr, majd Horváth képviselő úr, és jelezte a Hitelkárosultak Egyesületének a képviselője, hogy szólni kíván. Nyilvánvaló, hogy csak három percben tudom maximum megadni a szólás lehetőségét, többre nem, mert leharapják a fejemet a képviselő urak. Viszont előbb a két képviselő úrnak adnám meg a szót, majd önnek, és utána senkinek, ha megengedik, hanem csak az előterjesztő képviselőjének és a kormánzatnak, és utána dönteni fogunk az általános vitára való alkalmasságról. Önök helyett vagyok most szigorú, mert egyszerűen nem fogunk visszaélni a plenáris ülésre. Ha nem értenek vele egyet, úgyis szólnak. Szabó Zsolt alelnök úr!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen. Gyors leszek. Csak néhány számot hadd mondjak. 16 százalékkal kap többet az a képviselő, aki dolgozik. Ha 16 százalékkal kevesebbel befut valaki, mert pártra szavaztak, akkor az egy jó dolog, ez tény. Meg kell nézni a mostani választási eredményeket.

A másik dolog: nyilván mindenki örül annak, ha azt mondják, hogy nulla forint az adó. Ezzel lehet nyerni, csak utána be is kell tartani. Ez azért érdekes, mert nagyon csábító volt az a kamat, amit a devizaalapú hitelek kaptak, és ennek dőltek be az emberek. De ez nem jelenti azt, hogy mindenki helyett fel kell ezt vállalni. Nyilván a bankok kerestek rajta, de nyilván mindenkinek előnye volt átmenetileg belőle, most pedig mindenkinek hátránya van. Ezen kell megosztani.

A másik: a 180 forintos svájci frank, így vettük át a kormányzást. Ez nagyon jó. Ha jól emlékszem, most 180 forintig vállalunk felelősséget. Akkor a felelőség többi részét átadjuk az előző kormánzatnak, úgy gondolom, hogy ez is jól hangzik.

Úgy gondolom, hogy összességében egy dolgot kell látnunk mindannyiunknak: a devizahitelek kérdését meg kell oldanunk, és azt hiszem, hogy ez egy többletlépés, amivel előbbre megyünk. Száz százalékosan jó megoldás nem lesz, de közelítjük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Horváth Zsolt képviselő úr visszalépett. Akkor szerintem még egy 2-3 perces hozzászólásra van lehetőség, és utána lezárom a vitát és az előterjesztőnek, illetve a kormány képviselőjének adok szót.

Szabó József úr, parancsoljon!

SZABÓ JÓZSEF (Hitelkárosultak Egyesülete): Elnézést a késésért, egy kicsit eltévedtem. Csak egy pár gondolat. Átolvasva villámgyorsan az előterjesztést, hogy akik korábban ingatlant vásároltak és el kell hogy adják, ők visszakapják-e a vagyónátruházási illetéket? Tehát aki kényszerűségből meg kell hogy szabaduljon az ingatlanától, és korábban befizette ezt az államnak.

Az előterjesztésből kimaradtak a kombinált hitelt felvevők, akik lakás-takarékpénztári vagy életbiztosítási szerződéssel együtt kötöttek hitelszerződést. Gyakorlatilag ők nem tudják ezt a végtörlesztést igénybe venni, mert ha felmondják a lakás-takarékpénztári szerződést vagy az életbiztosítást, akkor hátrányos helyzetbe kerülnek ott is.

Az anyag úgy tartalmazza a kezelési költséget, hogy az kamatjellegű. Nem értem ezt a kifejezést, hogy kamatjellegű. A kezelési költségről, legalábbis egy pár szerződést átolvasva, semmiféle kamatjellegű dolog nincs benne, az van benne például egyik-másik szerződésben, hogy a kezelési költség a hitelebírási díjnak és a hitel prolongálásának a díját fogja a

későbbiekben tartalmazni. Tehát szerintem ezt a tervezetet át kellene írni és a kezelési költséget nem lenne szabad megengedni, hogy devizában lehessen törleszteni.

Tavaly év végén a Magyar Nemzeti Bank, illetve a PSZÁF is szinte egyidejűleg javasolta a kormánynak, hogy vezessék be a referenciakamatot, ami azt jelenti, hogy a forintnál a BUBOR-hoz hozzákötve a kamatot és rápakolva egy fix kamatrést, amit a bank nem változtathat. Ezt az MNB és PSZÁF-előterjesztést a kormány nem fogadta meg. Most egy olyan helyzet állt elő, hogy a lakosságot ösztönzi ez a javaslat, hogy a devizahitelt végtörlesztéssel szüntesse meg, és vegyen fel, akinek mondjuk nincs pénze, forinthitelt. Viszont fennáll a veszélye annak, hogy a bankok, ugyanúgy, mint a devizahitelnél, különböző indokokra hivatkozva, szépen majd megint megemelik a forintkamatokat, tehát mindenféleképpen szükségesnek tartanánk elővenni az egy évvel ezelőtti Magyar Nemzeti Bank előterjesztést, és azt felfrissíteni.

Az utolsó észrevételem, hogy akik felvették a hitelt 6,5-7 százalékos THM-mel, ők nem vehettek volna fel 15-17 százalékos forint THM-mel hitelt, mert a bank egyből visszautasította volna, hogy nincs olyan jövedelmük, hogy ekkora törlesztő részletet vállaljanak. Tehát az az érvelés, ami gyakran el szokott hangozni, hogy de még így is jobban jártak, mintha forinthitelt vettek volna fel, ez egy erőteljes csúsztatás. Nem lehet a kettőt összehasonlítani. Az ő jövedelmi viszonyuk ahhoz volt elegendő, hogy egy 6,5 százalékos THM-et vegyenek fel, és ahhoz, amit akkor a bank így intézett, és mondták, hogy lehet 10 százalékos változás, az belefért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előterjesztő, kormány, szavazás.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előterjesztő képviselőjében engedjenek meg nagyon röviden néhány szót. Z. Kárpát Dánielhez kapcsolódva igyekszem rövid és visszafogott lenni, erre szükség is van, és megpróbálok nem beszélni sem a slusszkucsról, sem az államadósságról, sem az egymás közötti fogadásokról és a többi ilyen ügyről, amely nem közvetlenül kapcsolódik az előterjesztéshez.

Engedjenek meg viszont néhány rövid reagálást. Az egyik: elnök urat kell kijavítanom az ügyben, amikor azt mondta, hogy a devizahitelezéssel nem volt 2008-ig probléma, a válságig. Ha jól emlékszem a múlt heti bizottsági ülésre, ott a szakértő hölgy éppen azt mondta, hogy sok hiányosság volt a 2002-től elkezdődő devizahitelezés ügyében, többek között az egyik legnagyobb, hogy 2006-ban a Gazdasági Versenyhivatal – hogy finom legyenek – erősen felhívta a kormány figyelmét arra, hogy itt törvénymódosításra van szükség.

Tehát valószínűleg nem 2008-ban kezdődött a probléma.

Az ügyben, hogy mi lesz azokkal, akik már visszafizették a devizahiteleiket, az ügyben pedig nyilván, aki nem érintett, arra nem vonatkozik a törvényjavaslat. Arra pedig csak egyetlen választ szeretnék adni, azt mondta elnök úr szó szerint, hogy az előterjesztő azt az érzetet kelti, hogy ez a javaslat megoldja minden devizahiteles problémáját. Nem emlékszem, hogy az előterjesztő ezt az érzetet keltette volna, és most sem kelti, hogy mindenkinek a problémáját megoldja.

Még egy mondatot engedjenek meg, Ertsey Katalin képviselő asszony, aki mindig a szemünkre veti, hogy nem kell a múlttal foglalkozni mindig, de a mondata második felében pedig ezt mindig kiprovokálja. Ő kérdezte hosszan, hogy nem arról van-e szó most ebben a törvényjavaslatban, hogy a következő kormány kontójára teszi-e a mostani kormány, amit tesz.

Képviselő asszonyt arról tájékoztatom, hogy éppen az történik, hogy az előző esztendőben el nem végzett munka szabadjára engedett devizahitelezés, majd a következő napirendnél erről konkrétan szó is lesz, mindenféle, a hitelfelvevők tájékoztatása és a hitelfelvevők törlesztésének képessége nélkül szabadjára engedett devizahitelezés van most

ennek a kormánynak a nyakában. Mindenki elmondja, sokszor, különböző fordulatokkal, általában úgy, hogy a kormány eredetileg nem támogatta az ellenzéki javaslatot, amit most pedig benyújt, és azzal pedig az ellenzék nem ért egyet, a saját javaslatával, és ilyen kontextusokban. Arról van szó, én a napirend elején is elmondtam, hogy az eddig az Országgyűlés által elfogadott lépések mellé egy újabb lépés próbál erre a problémára, amely valóban az előző kormány ideje alatt keletkezett, és amely valóban ennek a kormánynak a kontójára kell hogy megoldjuk, megoldási javaslatokat kínálni.

Úgyhogy én kérem önöket, szavazataikkal támogassák az általános vitára való alkalmasságot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm az előterjesztőnek a reagálását. A kormánynak adom meg a szót. Tessék parancsolni, államtitkár úr!

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Megpróbálok nagyon gyors lenni, gyorsan végigfutva a felmerült kérdéseken.

Z. KÁRPÁT Dániel képviselő úr kérdezte, hogy honnan lesz forrás. Én a bevezetőben is igyekeztem felhívni rá a figyelmet, hogy nemcsak a megtakarítás lehet a forrása a visszafizetésnek. Tehát nemcsak a családi megtakarítás, a családban kölcsönként összeg, hanem lehet ennek forrása az ingatlan értékesítése is, és lehet ennek forrása egy eltérő feltételekkel felvett, már forintban denominált hitel.

Tehát nyilvánvalóan a semmiből nem fog keletkezni pénz, de az sem igaz természetesen, hogy csak és kizárólag a már megképzett tartalékok, illetve vagyonok lehetnek az alapjai ennek a visszafizetésnek.

Azt kell látni, és talán erről nem esett szó, hogy ezek a rögzített árfolyamok a jelenlegi árfolyamnál svájci frank esetében 20-25 százalék közötti intervallumban, az euróhitelek esetében 10-13 százalék közötti intervallumban kedvezőbbek az adósoknak. Ez azt jelenti, hogy ők a tőketartozásoknak 10-20-25 százalékot le fogják tudni írni. Tehát az adósok, akik forinthitel-kiváltással vagy az ingatlan értékesítésével vagy a megtakarításaik felélésével, illetve törlesztésre való felhasználásával ezt a lépést megteszik, azok ezt a – ha úgy tetszik – tőkenyereséget elkönnyvelhetik.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy a svájci frank esetében az átlagos felvételi árfolyam 160 forintos svájci frank volt. Tehát ezek az állampolgárok is, illetve ezek az adósok is elkönnyvelnek nyilvánvalóan egy árfolyamvesztésért. Tehát ez a bizonyos tehermegoszlás, amit mindannyian szem előtt tartunk, az megvalósul ebben a koncepcióban is. Tehát a terhek egy részét az adósok egy részét, a terhek egy részét nyilván a kereskedelmi bankok, hiszen ahogy mondtam, ennek a tőketartozásból való kedvezményes kiszállásnak nyilvánvalóan a károsultja a bank lesz. A károsultat abban a tekintetben értem, hogy a bank ezt kötelező módon veszteségként, kiadásként kell, hogy elkönnyelje.

A célcsoportja a jogszabályi javaslatnak egyértelműen minden devizaadós, tehát az is, aki eddig tudta fizetni a törlesztéseit, az is, aki eddig nem tudta fizetni a törlesztéseit, és ebben a körben mindenki, a jogszabály nem tesz ebben a tekintetben különbséget, mindenki, aki képes az általam említett forrásokból a visszafizetésre, részesül ebben a segítségben.

Nagyon fontos felhívni a figyelmet arra, hogy a korábban a parlament, illetve a kormány által tett javaslatok nem múlnak el, azok nem íródnak felül ezzel a javaslattal, hiszen azok a konstrukciók továbbra is élnek, azokba a konstrukciókba természetesen bárki beleléphet. E tekintetben tehát az a nem fizető adós, aki ilyen problémába, bajba került, az természetesen az Eszközkezelő keretében, természetesen a forinthitelhez nyújtott kamattámogatásos konstrukcióban segítséget kaphat a problémája enyhítése érdekében.

Az árfolyamváltozás kapcsán, hogy mivel számol a kormány, itt természetesen készítettünk számításokat. Nyilvánvalóan menedzselendő a probléma. Ugyanazt tudom elmondani, mint a gyűjtőszámlás konstrukciónál, folyamatos menedzselést igényel minden ilyen jellegű konstrukció, és ezt is megpróbálom nagyon röviden elmondani, hogy az árfolyamváltozással képződött egy jelentős veszteség a magyar gazdaságban. Nem fog ez a veszteség eltűnni, tehát nem lehet egyszerre a lakosságtól átvenni, és ne a bankszektorra vagy ne az adófizetőkre terhelni. Tehát ezt valamilyen módon kezelni kell. Én is azt gondolom, ami többször elhangzott, hogy minél több ilyen konstrukciót találunk ki, annál jobban sikerül ezt a problémát leszeletelni, és az ügyfelek egyes körein ezek tudnak segíteni.

Azért nem tudok pontos számot mondani elnök úr kérdésére, hogy mekkora lehet az igénybevevők köre, mert rengeteg mindentől függ. Gondoljunk bele, hogy ez a tőketartozás-csökkenés bekövetkezik, de a forint és a devizakamatok közötti különbség miatt minél hosszabb a hátralévő futamidő, annál inkább felemészti ez a kamatveszteség ezt a tőkenyereséget.

Magyarán: a háztartásoknak nyilván mérlegelniük kell, hogy kinek éri meg és kinek nem éri meg. Egyébként úgy van meghatározva az átváltási árfolyam, hogy a háztartások túlnyomó részének, vagy mondhatni: majdnem mindenkinek megéri ez a lépés. Viszont itt belép egy olyan faktor, amit a háztartásoknak megint csak saját maguknak kell mérlegelni. Meg kell kérdezni önmagától, hogy milyen kamatvárakozásai vannak a forintkamatokra és a devizakamatokra. Ha ő azt gondolja, hogy a svájci frank újra vissza fog gyengülni, és ő ezt a kockázatot most már vállalja, a korábbi helyzethez képest az volt a probléma, hogy ezt nem tudták a háztartások. Most már szerintem nincs olyan magyar devizaadós, aki ne ismerné ezt a kockázatot, ha máshogy nem, a havi törlesztő részleteiből látja, hogy milyen kockázatot fut, de ráoktrojálni valakire valamilyen segítséget, nyilvánvalóan nem lehet.

Többféle megoldási javaslatot tettünk most már le az asztalra, szerintem mindenki, aki ezt a problémát szeretné kezelni, az meg tudja ezt tenni.

Nyilván a bankok részéről is van egy szűk keresztmetszet, azaz a bankok nyújtanak-e forinthatelt ezeknek az ügyfeleknek. Ez egy tipikus fogolydilemma. Nyilvánvalóan nem érdeke a bankrendszernek forinthatelt nyújtani, de minden egyes banknak érdeke a saját ügyfélkörét ezekkel a jó adósokkal bővíteni.

Az államadósság újratárgyalása nincsen napirenden, ezt viszonylag könnyű megválaszolni. Az MNB-vel pedig természetesen folyamatos szakmai kapcsolatot tart fenn a kormány.

Ertsey képviselő asszony vetette fel, hogy mit jelent a miniszterelnök úr által tett említés a bankok tőkehelyzetére vonatkozóan. Értelemszerűen nem tudom értelmezni a miniszterelnök úr által elmondottakat, illetve nem feladatomban értelmezni az ő általa elmondottakat. Az tényszerű, amit képviselő asszony mondott, hogy a magyar tulajdonú bankok mögött a magyar háztartások, a magyar vállalatok állnak a betéteikkel, a részesedéseikkel, és természetesen a költségvetésbe az adófizetők nyilván befizetik a saját részüket. Vizsgálataink szerint egyébként sem az MFB, sem az OTP nem kerül olyan helyzetbe, hogy itt bármilyen állami szerepvállalásra kerülhetne sor. Egyébként a külföldi bankokról is ezt gondoljuk.

Tehát a pénzügyi rendszer stabilitása értelemszerűen nagyon fontos.

ELNÖK: Bocsánatot kérek, államtitkár úr, de nekünk most már menni kell, még hallgatnánk egy kicsit, de udvariasan és tisztelettel kérem, hogy értse meg, de most döntenünk fogunk az előterjesztésről.

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen, elmondtam a legfontosabbakat.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szavazunk az előttünk lévő előterjesztés általános vitára való alkalmasságáról fogunk dönteni, az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról döntünk. Aki általános vitára alkalmasnak találja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* 14 igen. Aki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* 1 nem. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás.

Ezzel meghoztuk a döntést, túl vagyunk rajta.

Szavazás a módosító javaslatokról

Most gyorsan az ajánlásokról fogunk dönteni. Három szavazásunk van az ajánlási pontokban. Az 1-es ajánlási pont dr. Aradszki András és Seszták Miklós képviselők módosítója. Az előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Támogatja. A kormány?

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* 14 igen. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás.

A 2. ajánlási pontban Koszorús László képviselő úr módosító javaslata. Az előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Támogatja.

ELNÖK: Támogatja. A kormány?

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány támogatja a javaslatot.

ELNÖK: Támogatja. Aki a módosítót támogatja, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 13 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 1 nem. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás.

Ezt is elfogadtuk.

Az utolsó Mesterházy Attila és képviselőtársai módosító javaslata a 3. ajánlási pont. Az előterjesztő álláspontja?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Nem támogatja.

ELNÖK: Nem támogatja. A kormány?

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Nem támogatja. Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* 3 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 12 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. Az egyharmadot nem kapta meg.

A központi hitelinformációs rendszerről szóló T/4145. számú törvényjavaslat

Van még döntenivalónk. A központi hitelinformációs rendszerről szóló törvényjavaslat T/4145. számon, általános vitára való alkalmasságáról fogunk dönteni. Azt javaslom az időre való tekintettel, hogy az általános vitára való alkalmasságot csak egy nagyon rövid konzultáció előzze meg, majd azt követően rögtön fogunk a módosító javaslatokról is dönteni. Alelnök úr, parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő azt kéri, hogy a bizottság támogassa az általános vitára való alkalmasságot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e valakinek megjegyzése, kérdése, észrevétele az előterjesztéssel kapcsolatban? Itt elsősorban ellenzéki oldalra nézek, mert ismerjük már a kormánypárti véleményt. *(Nincs jelzés.)* Akkor úgy vélem, nincs akadálya annak, hogy döntsünk. De előtte meg kell kérdeznem, hogy a kormánynak van-e kialakult álláspontja ezzel az előterjesztéssel kapcsolatban.

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány támogatja az előterjesztést.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: A kormány támogatja. Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* 14 igen. Aki nem támogatja? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. Elrendeztük ezt a kérdést is.

Szavazás a módosító javaslatokról

Mindjárt bizottsági előadókat fogunk állítani, csak előbb szavaznánk a módosítókról. Koszorús László képviselő úr egy egymással összefüggésben álló 13 pontból álló módosítójavaslat-csomagot terjesztett be. Előzetes egyeztetés alapján a kormánypárti frakciókkal azt javaslom, hogy egyben döntsünk a 13 javaslatról.

Az előterjesztő álláspontja Koszorús képviselő úr javaslatáról?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: A kormány?

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: Aki támogatja, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* 13 igen. Aki nem támogatja? *(Nincs jelzés.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

Ezt is elfogadtuk.

Most jön az a pontja a bizottsági ülésünknek, amikor bizottsági előadót állítunk, többségi és kisebbségi előadót.

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Kötelező?

ELNÖK: Kijelölt bizottság vagyunk. Van-e a többségi előadóra javaslat?

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Szabó Zsolt alelnök úr.

ELNÖK: Rendben. Az otthonvédelmi törvény kisebbségi álláspontját én elvállalom, aztán majd meglátjuk. Tehát a többségi álláspontot Szabó Zsolt alelnök úr képviseli, a kisebbségi álláspontot jómagam. Ezzel ennek a feltételnek is eleget tettünk.

Most azt szeretném mondani képviselőtársaimnak, hogy úgy látom az eddig beérkezett módosító javaslatok alapján, hogy holnap nem kell bizottsági ülést tartanunk. Tehát holnap reggel 9 órakor nem lesz bizottsági ülés, cserébe a jövő héten kétszer ülünk, de nem egy nap. Köszönöm szépen. Jó munkát kívánok mindenkinek, és egy hosszú, kellemes estét!

(Az ülés befejezésének időpontja: 17 óra 15 perc)

Simon Gábor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva